

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2171

гр. София, 28.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **1906** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, Е., седалище и адрес на управление [населено място], [улица] 5 сграда Б на С., ет. 7, офис 1 с посочен съдебен адрес: [населено място], ур. „А.“ № 40, адвокатско дружество „Г. и съдружници“ срещу Решение № 1040-21-56 от 01.02.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 33696 от 18.12.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 КСО с което е прието за трудова злополука по чл. 55 ал. 2 КСО претърпяното на 13.11.2022 г. от А. Й. здравословно увреждане при придвижване по обичайния път от местоживееене до месторабота.

С жалбата е направено и особено искане за спиране предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-56 от 01.02.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, съответно на Разпореждане № 33696 от 18.12.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 КСО.

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма съдържание и приложения. В съответствие с изискването на чл. 159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 118 ал. 1 от КСО и при липса на отрицателни процесуални и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Страните следва да бъдат конституирани от съда, а делото - да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

На основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 170, ал. 1 от АПК съдът следва да даде указания на страните какво е разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от

значение за делото.

Във връзка с депозираното особено искане по чл.166 ал.4 АПК, съдът съобрази:

Отчитайки, че жалбата е допустима, то допустимо е и акцесорното искане по чл.166 ал.2 АПК. Същото следва да се разгледа незабавно, съобразно нормата на чл.166 ал.3 АПК, поради което и отчитайки, че нередовността на процесната жалба е отстранена с молба от 27.02.2024г., докладвана на съда днес, съдът ще се произнесе по посоченото искане едновременно с насрочването на делото в открито съдебно заседание. В тази връзка следва да се отбележи:

Процесното разпореждане се ползва с предварително изпълнение по силата на чл.117а ал.1 вр.чл.117 ал.1 т.2 от КСО и в частност – разпореждането по т.2 б.“г“ – за признаване на трудова злополука. Оспореното решение, от своя страна се ползва с предварително изпълнение съобразно разпоредбата на чл.118а вр. чл.117 ал.1 т. 2 от КСО.

По съществуващото на особеното искане съдът съобрази:

Материалните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение са тези по чл. 60, ал. 1 АПК и следва да бъдат посочени и доказани с предявяване на искането по чл. 166 АПК.

Върховния административен съд е имал възможност да постанови, че „Гражданските задължения в пари могат да бъдат изпълнени по различни начини и в настоящият случай са извън обхвата на материалните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на административния акт“/виж определение № 12109 от 25.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11497/2021 г., VI о/.

В процесният случай е налице формално направено искане без доказателства за наличието на значителна или трудно поправима вреда. Твърдението, че неоснователното заплащане на обезщетение на трудова злополука би лишило жалбоподателя от средства и би затруднило дейността на дружеството, респ. би затруднило и осигуряване на средства за трудови възнаграждения и осигуровки, респ. изпълнение на поети договорни задължения към клиенти и съконтрахенти, са неоснователни. Още повече, че по делото липсват каквито и да било данни, че лицето, прието за пострадало при трудова злополука с посоченото разпореждане е предявило било съдебно, било извънсъдебно претенция за заплащане на определена сума към жалбоподателя. В този смисъл:

Първо да се твърдят значителни вреди, без да е посочено тяхното финансово изражение е неоснователно и не може да обоснове извод за настъпване на затруднения свързани с изплащането на суми.

Второ – липсата на финансово изражение на една предполагаема претенция за обезщетение за трудова злополука не може да обоснове извода за невъзможност за работодателя/осигурител да осъществява дейността си.

Трето – липсват данни за каквито и да било предприети действия спрямо жалбоподателя във връзка с отправена претенция за изплащане на обезщетение.

Четвърто - настъпването на вреди не е нито пряко, нито непосредствено а само хипотетично/при това с неизяснено материално изражение/ тъй като лицето може изобщо да не предяви претенция. КСО предоставя редица способности и социални мерки спрямо осигурените лица в хипотеза на настъпила трудова злополука/виж чл.12 ал.1 и сл. от с.з./, като правото на парично обезщетение е само един от тях.

Пето – квалифицирането на една злополука като трудова не влече задължително след себе си предявяване на искане за изплащане на обезщетение. Подобно действие е

изцяло в разпоредителните правомощия на осигуреното лице, респ. предявяването на подобно искане е невъзникнал факт, същият е предполагаем само в качеството му възможност, на право което има лицето, но не и под формата на реално осъществила се юридическа и фактическа хипотеза. В този смисъл настъпването на значими и труднопоправими вреди няма как да бъде обвързано с предварителното изпълнение на акта.

С оглед всичко изложено съдът счита, че не са налице основания да се приеме, че настъпването на значими и труднопоправими вреди на оспорващия с оглед предварителното изпълнение на посочените актове, така, както следва от нормата на чл. 166 ал. 2 АПК.

Поради това искането е неоснователно и следва да се остави без уважение на основание чл. 166 ал. 3 АПК.

С оглед всичко гореизложено, Административен съд София-град, 74 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, [ЕИК] за спиране предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-56 от 01.02.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град и на Разпореждане № 33696 от 18.12.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60 ал. 1 КСО.

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

Жалбоподател: „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, Е., седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сграда Б на С., ет. 7, офис 1 с посочен съдебен адрес: [населено място], ур. „А.“ № 40, адвокатско дружество „Г. и съдружници“.

Ответник: директора на ТП на НОИ – С. – град.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 15.04.2024 г. от 13.55 часа.

УКАЗВА на жалбоподателя, на основание чл. 163, ал. 3 АПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

УКАЗВА на ответника, на основание чл. 163, ал. 3, вр. чл. 170, ал. 1 АПК, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалваният акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ответника препис от жалбата - за писмен отговор, посочване и представяне на доказателства в 14-дневен срок от получаването на преписа.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура с оглед възможността за встъпване в процеса на основание чл. 16, ал. 1, т. 3 АПК.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото и СПП за насроченото открито съдебно заседание.

Определението, в частта с която е оставено без уважение искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваните актове подлежи на обжалване с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: